

Registered Charity
in the UK
Reg No: 1145407

یکانه راه نجات

یکانه راه نجات از بحران های روحی و روانی، ذکر و یاد الله متual است که به یاد او تعالی دل ها آرام می گیرد، {الذین آمُنُوا وَتَطْمَئِنُ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُ الْفُلُوبُ} [الرعد: ۲۸] آن کسانی که ایمان می آورند و دلهاشان با یاد خدا سکون و آرامش پیدا می کند. هان! دلها با یاد خدا آرام می گیرند (واز تذکر عظمت و قدرت خدا و انجام عبادت و کسب رضای بزرگ اطمینان پیدا می کنند).

میاشتنی

ماهنشمه

Monthly Hera

ماهنشمه تربیتی، علمی و دینی

سرمقاله

قریب یاد الله جل جلاله د محبت نباشه!

بعضی مسلمانان ورونه او خویندی شکایت کوی چی ز ولی الله جل جلاله فقیر پیدا کری بهم؟ مومن باید بدی عقده و لورچی الله جل جلاله هر کارشے پوهیری، الله جل جلاله فرمایلی دی: «لَوْبَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادَةِ لَعْوَافِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يَنْزَلُ بِقَدْرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ يَعِدُهُ حَيْرَ بُصِيرٌ»^{۲۷} ترجمه: او که چیری فراخه کرپی وی الله رزق روی دیوار (آتو) بندگانو خپلو نو خامخا سرکشی به کرپی وی دوی به خمکه کی، لیکن نازلولی (روزی الله دوی ته) په غنه اندازی سره جے اراده و فرمایی، بشکه الله جل جلاله په بندگانو خپلو بشه خبردارد دی پنه لیونکی دی.

یعنی الله جل جلاله هغنو مؤمنانو ته چی دهغوي سره محبت لري فقط دومره روزي ورکوي چی دهغوي دسرکشی او گناهون سبب نه شي، الله جل جلاله وايی اى بندهز پوهيريم چي خومره مال او دولت اداره کولي شي که ز تاته دستاد حدا توان نه زيات مال درکريم نو ته به دخبل حدنه تجاوز وکرپی او غير مشروع او حرام کارونه به وکرپی.

عين مستله دنيي کریم صلی الله عليه وسلم به سیرت کي هم نقل شوپي ده، یوه ورخ رسول الله صلی الله عليه وسلم دصحابه و په منع کي دغیتمت اموال تقسيمول نوبو صحابي رسول الله ته وویل چې فالاني صحابي ته ولپي پيسپي نه ورکوي؟ په خدای قسم چې غنه بشه سپری دی، رسول الله ددي صحابي خبره دوه دفعي له پاهه وغورڅوله او په دریمه خل یې ورته وویل چې اى فالانيه بعضی وخت زه خلکوته پيسپي ورکوم او بعضونرو ته یې چي زما پېر خوبين دی نه ورکوم، حکمه چې دغه پيسپي جهنم ته دهغوي دکش کولو سبب گرخې، رسول الله ته خدای پاک دخلکو دېتندلو توان ورکوي و هغه ته معلومه و چې هغه صحابي بنه مسلمان و مگر هغه دېرسو اومال به مقابله کي سست، کيديشي داسپي عمل یې کرپی وی چې دغه دگنه سبب شوی وی.

دبي آيت او حديث نه را خرگبپري خه شي چې مومنه الله جل جلاله را کرپي به هغوي باید فناعت وکړو حکمه الله دهر شي دپاره بالان لري هغه پوهيری چې یواسان ته خومره ورکري الله جل جلاله همدي سوونه به اخري کي فرمایلی دی: «يَهْبَ لَمَنْ يَشَاءُ أَنَّا وَهِبْتُ لَمَنْ يَشَاءُ الْذُكُورُ أَوْ يَزْوِجُهُمْ ذُكْرًا وَإِنَّا وَجَعَلْنَا مِنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلَيْهِ قَدِيرٌ».

ترجمه: پنسی (ورکوي) دپاره دهر هغه چاچې اراده و فرمایي لوفي او بنسی (الله) دپاره دهر هغه چاچې اراده و فرمایي زامن او یا جوړه ورکوي دوي ته الله زامن او لوفي او گرځوي هر هغه خوک چې اراده و فرمایي شنله، بشکه الله بنه عالم، بشه قادر دی.

یعنی الله جل جلاله بشه پوهيری چې جانه خه شي او په کومه اندازه ورکري او الله پوهيری چې خوک په خه شي امتحان کرپي، دا په حقیقت کي دالله قدر دی او دمومنخو خوی به دې کي ده چې هغوي دالله جل جلاله په قدر ايمان لري او په هغه فناعت کوي چې دغه یقین په قدر مصیتونو د تخفیف سبب گرخې، دیا دلو ورده چې الله قادر باید دمومنخو دفاع کولو لپاره استعمال نه شي، بلکي به قدر ايمان باید دمومن داطمثان او سکون سبب شي، مثلاً وظیفې ته دې درخواستي ورکه تلاسه دې نه کړه ووواهه چې قدر الله ماشاء، دا به د الله رضاوه يا تجارت دې شروع کړ او تاوان دې وکر ووايه چې قدر الله ماشاء مګر کوشش کول شرط دی.

نو زاد ايمان خویندوا ورونپو دې مه خفه کرپي چې غريب او فقير بې حکمه کله چې الله یو جانه پېر مال او دولت ورکري نو بعض د هغوي بيا الله جل جلاله دیا به باسي حتی د عباداتو به وخت کي هم دنیا او مال فکر وونپه سر اخستي وي او دوی دغه دنيا دوی د الله د اطاعت نه منحرف کرپي.

امت، چگونه منحرف شد

و چگونه باز می گردد؟!

راخی قرآن ته سرتیپ کړو

جوانان عزيز: به تخصص ها احترام بگذاري

له مېرمن سره خواخوري وکړئ نه تشدد

TRUSTWORTHINESS

PILLAR OF IMAN (1): BELIEF IN ALLAH

امت، چگونه منحرف شد و چگونه باز می‌گردد؟!

جمع نمی‌شوند بلکه چه بسا در کنار افراد گمراه
کنند، کذاب و اوباش جمع شوند و به خاطر همینان
نیز پراکنده و متفرق گردند.

۲-

تبیعت کردن از بیگانگان:

که این کار برای بربار کردن کشور یا ایالات کوچکی
که به منظور قطعه قطعه کردن امت و جدا کردن
آن از فرهنگ اصیل و بزرگ اسلامی خودش است،
صورت می‌گیرد..

و باعث تبیعت و ایستگی هر چه بیشتر به جوامع
بزرگتر، برای پر کردن خلاصه سیاسی موجود و گرفتن
حمایت داخلی و خارجی از آنان می‌شود.

۳- فساد:

که لزوماً به دنبال ایستگی و حاکمیت اوباش سر بر
می‌آورد، که بازهم همین فساد، مهیا کننده و بسترساز
حاکمیت اوباش و تبیعت از بیگانگان می‌شود؛ که
همین روند، این حلقة خیث و مصیبت بار را که امت
اسلامی امروز بدان گرفتار است و جامع همگی این
سه مورد است، توجیه می‌کند.

وجود فساد در امت:

مشکل تبیعت و فسادی که امروزه در بین ما موجود
است، از خلاصه سیاسی به وجود آمد، و این خلاصه
نیز از بیگانگی (با مقاهیم عقیدتی سیاسی) ایجاد شد
که خود این بیگانگی نیز از یک خلاعیتی و یا از
فهم اشتیاه مقاهیم دینی سرچشمه گرفت که در کار
این، ضعف مشارکت جمعی همراه با از دست رفتن
هویت، وجود روحیه ای تفرقه و دسته دسته شدن،
مزید بر علت بود.

بدین گونه است که بیگانگی این قدر عمیق می‌
شود و برای خارج شدن امت از این بیگانگی؛ چاره
ای نیست جز ایجاد کردن هویت اسلامی، و ایجاد
هویت اسلامی هم تابع تصحیح مفاهیم است؛ پس
راهی جز تصحیح مفاهیم و به وجود آوردن یک هویت
و آوردن مردم به صحنه برای مشارکت و نفی کردن
چندستگی و نفی دسته ها نیست.

خچه پرته بلپ مرتع ته خپ، نو کوم هوپسیار
به تا پدی مینه کپ ریستینی و گنی؟! ته چپ
قرآن کریم ته خپل خواهش نه شی سپارلپ او
د قرآنی حکم لپاره خپل کوچنی ظاهری زیان
نه شپ منلی، نو بیا د قرآن د پیروی په دعوه
کپ غولپلی پی. دا حکه که د قرآن منلو
مسئولیتونه یوایخی پدی کی رامنحصر کبدای
شوابی، چپ و پی منه، په بشکلیو پوخونو کپ پی
تاو کره او الماری کپ پی کپرده او کله که
وخت او، د قرآن جلسی ته ورشه.... نو هیچا
به د قرآن د مخالفت توغ نه وا پورته کرپی،
په دومره اسانه کارونو باندی که جنت گتل
کبدای شوابی، پدی حمکه به هیڅوک جهنمي
شوی نه و....

نو که غواری، چپ قرآن کریم سره د مینی او د
هغی د پیروی په دعوه کپ ریستینی شپ، قرآن
زده کرپه، تلاوت کوه پی، عمل پری کوه، تر
نورو پی ورسوه، دحاکمیت لپاره پی هخپی و کوه
او د هغونه خلکو خخه مه کپرده، چپ په قرآن سر
ورکوی، خو سر ورتنه نه تیتوی.

شد؛ بدین گونه که نقش علمای ربانی و عامل به
علم- آنان که غم دین را داشتند- کمنگ شدو از
میدان جهاد علمی و عملی، تشویق مردم به خیر و
بازداشتمن مردم از منکر دور شدند.

تابه جایی رسید که بسیاری از افراد منسوب به علم،
نمگران کس که الله به او رحم کرده بود- تبدیل به
ابزارهایی شدند که در جهت تثیت حکومت پادشاهان
به کار گرفته می‌شدند و امت را بامسائل فرعی درگیر
می‌کردند و مسائل اصلی را کثار نهادند.

همچنین کاستی و خلل در مباحث سیاسی؛ از طرف
افراد لشکری و صاحب قدرت، باعث ضعیف شدن
قدرت اتحاد و نیز پراکنگی دینی مسلمین شد؛
همانگونه که شیخ الاسلام فرموده است: "و در
سرگذشت بسیاری از پادشاهان عجم و غیر عجم و
بسیاری از اهل بدعت و گناه در می‌یابی که تا چه
اندازه، احوالات اهل قدرت و جنگاوران به احوالات
اهل کلام و جدل مشابهت دارد"

و به قول شاعر:
و آیا دین را جز پادشاهان و علمای سوء ضایع کرده
ازد؟!

و هیچ امیدی به اصلاح احوال مسلمین جز با برون
رفت از احکام ضرورت شرعی که ده قرن است بر
سیاست های پادشاهان و نهادهای قدرت و نظام های
ما حاکم بوده است به سوی احکام استقرار شرعی
نیست.

غایب بودن هویت اسلامی در میان امت چه نتیجه
ای به دنبال داشته است؟!
نتیجه ای این امر، وقوع یک بیگانگی- خلاصه سیاسی، و
عقیدتی اسلام (بود که بدین نتایج انجامید):
۱- حاکم شدن ازادل:

بدین گونه که جامعه به پستی کشیده می‌شود و
دبیله رو هر صدایی می‌شوند و با هر آوازی به طرفی
میل می‌کنند که نتیجه ای چند قطبی شدن امت
است، در نتیجه امت، گرد افاد شریف و با تدبیر

ویل....

دده هشده داوه، چپ د قرآن په ننگه کی مال،
اولاد او آن خپل سر هم قربانی کپری او ددی
خایونو په انتظار وو، چپ د قرآن لپاره پکی د
منلی ترپی اپتیا وي او دی په پوره جرئت او
صراحت ور مخکپ شی...

لنده دا چپ دی په خپل گومان کی قرآن ته
دپر وفادار او، خونه پوهپد، چپ که له یو
لوري د قرآن درنیست کوی او په بشکلی الماري
کپ پی ردي، خوله بل لوري پی د قرآن سره
جفا شروع کپری ده؛ که د خو تنو ترمینځ به
شخه او یا هم د پرپکری وخت شو او په شرعی
پرپکره کی به ده او یا هم دده دوست ته کوم
ښکاره زیان متوجه، نو د جرگی لوړنۍ غږ

کونکی به همدى و، چپ جرگه باید په پښتو
حل کرو، نه په شريعت!!!

دا ساده مسلمان پدی نه پوهپد، چپ د قرآن
کریم د نزول له سترو موخو خخه یو هم
د خلکو او قومونو د شخزو حل کول دی، کله
چپ ته د قرآن سره خلله مینه بشکاره کوپی او
تر خنگ پی د پرپکر و فیصلو لپاره د قرآن

در شروع دعوت اسلامی پیامبر مان به سوی قومی رفتند
که ظلم اجتماعی، فساد اخلاقی و استبداد سیاسی در
میانشان انتشار یافته بود و جاهلیت به گونه ای در دل
ها و عقل هایشان نفوذ کرده بود که به عبادت سنگ
و بت روی آورده بودند.

و پیامبر توانست از آن امتی که به توصیف حذیفه بن
یمان رضی الله عنہ "جاھلیت و شر" بود، بهترین
امت معنو شده در میان بشریت را ایجاد کند.

نسل صحابه رضی الله عنہم به حقیقت، نسل بی
همتایی بودند، و سوری، رهبری و قدرت در اختیار
مسلمین بود، و صحابه بدن هایشان در دنیا و قلب
هایشان در آخرت سیر می‌کرد، پس بهترین امتی
بودند که برای مردمان معنو شدند.

هنگامی که مسلمانان از مصدر عزت و قوت خود
کنار گرفتند؛ دچار دلت و ضعف و سستی شدند، برای
این که مسلمانان بدانند که هیچ پناهگاهی جز الله
نیست، می‌باشد که تمامی عناصر این امت به
دین الله عمل کنند.

و عناصر امت عبارتند از: فرماندهان، نخبگان و عموم
فرد فرد امت..

و این گونه نیست که تنها فرماندهان مستول پیروزی و
یا شکست باشند. چنانکه موسی علیه السلام که کلیم
الله بود و از تاییدات آسمانی بهره مند بود نیز توانست
برای قومش که به بندگی و بردگی و زندگی ذلیلانه
عادت کرده بودند کاری کند تا آنان را به سرزمین
مقدس وارد سازد.

پس الله ۴۰ سال مانع ورودشان به سرزمین مقدس
شد و در بیان سرگردان بودند.

در این مقاله به این مستله می‌پردازیم که امت
چگونه منحرف شد و چگونه به مسیر باز می‌گردد؟
امت چگونه از هویت خودش منحرف شد؟

این انحراف به دو علت باز می‌گردد:
کاستی و خلل در مباحث شرعی و علمی؛ که از طرف
اهل جدال و حرفان پیش آمد و باعث ضعیف شدن
پایه‌ای و نیز بروز اختلافات دینی در بین مسلمین

راحی قرآن ته سرتیت کړو

محمد وقاریت الله وقار

قرآن کریم ته پی درې پوخونه در کپری و، په
خورا مینه او درنیست پی د الماري په اوجته
برخه کپی اینسی و، کله به چپ پی ورتنه فکر
شو، را وابه پی خیست، بشکل به پی کړو،
په سینی پوری به پی ونیو او د پوره احترام
اظهار به پی ورتنه و کړو، خو دا چپ ویلی پی
نه شو، ژړ به پی بېرته کېښود....

د قرآن سره دده مینه له زړه و، همبشه به پی
د قرآن توصیف کاوه او دا پی هم دپرخوشله،
چپ په قرآنی غوندو، ناستو او محفلونو کپی
ګډون وکرپی، د قرآن د زده کپری لپاره پی خپل
بچیان د ګاوند جومات او مدرسی ته لېږل،
همبشه پی ورتنه د قرآن پوهنې د لاسته راولو
توصیه کوله او په قرآن کپی د نغښتو دینی او
آخری خیرونو په باب به پی ورتنه دپرخ

چوکان عزیز به تخصص‌ها احترام بگذارید

و بعد از تابعین، ائمه مذاهبی را - که هم اکنون نیز از آنها پیروی می‌شود - می‌یابیم که اگر در مسئله‌ای خیر و صلاحی نمی‌دیند، به هیچ‌وجه تکبر نمی‌ورزیدند و از گفتن کلمه «نمی‌دانم» ابایی نداشتند. در بین آنها، «مالک» در این مورد از همه شدیدتر و سرسخت‌تر بود. او می‌گفت: «هر کس در مورد مسئله‌ای سؤالی کند، شایسته است قبل از اینکه جوابی دهد، خود را بهشت و آتش جهنم رویه رو کند، و بیند چگونه می‌تواند خود را از عذاب آخرت خلاص نماید، آنگاه به آن پاسخ گوید».

«بن قاسم» گفته نیز است: «از مالک شنیدم که می‌گفت: من در مورد مسئله‌ای، خود چند ده سالی فکر کردم، ولی تاکنون با هیچ رأی توافق نکرده و هیچ حکمی درباره‌اش صادر نکرده‌ام».

«بن مهدی» نیز از او شنیده که می‌گفت: «گاهی با مسئله‌ای مواجه می‌شدم و به خاطر آن، یک سال تمام، شهنا نمی‌خوابیدم!».

«صعب» نیز گفته است: «پدرم مرا برای مسئله‌ای نزد مالک فرستاد و صاحب آن سؤال نیز با من بود، و او ماجرایش را برای مالک بازگو کرد و سؤالش را پرسید، اما مالک در جواب گفت: در این مورد، جواب خوب و قانع‌کننده‌ای ندارم، بروید و از اهل علم پرسید!».

«بن أبي احسان» نیز گفته است: «از مالک، بیست و دو مسئله پرسیده شد، اما به جز دو سؤال، هیچ جوابی نداد؛ آن هم بعد از اینکه چندین مرتبه ذکر «لا حول و لا قوة إلا بالله» را تکرار نمود!».

ناگفته نماند، من با این سخنان نمی‌خواهم مانع درس خواندن و تعلیم و تعلم جوانان مسلمان شوم؛ زیرا طلب علم، بر هر کسی واجب است و بایستی از گهواره‌تان گور، پایدار و مطلوب بماند، بلکه می‌خواهم بگویم: مسلماً آنها هرچقدر هم با درس و مطالعه سر و کار داشته باشند، باز هم در احتیاج به اهل علم و تخصص خواهند ماند، و نیز اینکه برای علم شریعت، ابزار و سایلی است که توانسته‌اند به آنها دست یابند. همچنین دارای اصولی است که به خوبی آنها را نشناخته و فرانگرفته‌اند، و نیز دارای فروع و مسائل جانی است که اوقات و اعمالشان به آنها فرصت نمی‌دهد که تمام تلاش و کوشش خود را صرف آن کنند، و هرکس به کار خود مشغول است و برای کاری که برایش خلق شده، درست و آماده گشته است.

من نمی‌گویم که این جوانان، دانشگاه‌هایشان را اعم از دانشگاه‌های نظری و علمی، همچون: ادبیات، اقتصاد، پژوهشی، فنی و مهندسی، جهت پرداختن به درس‌های دینی و علوم شریعت ترک کنند؛ آن هم بعد از اینکه دوره‌ای از تخصص خود را تمام کرده‌اند و چند سالی را در دانشگاه‌ها گذرانده‌اند، و حتی دارای نمرات بالا و امتیازات خوبی در رشته‌هایشان بوده‌اند. آنها نمی‌دانند یا خود را به ندانی می‌زنند که طلب این علوم - بلکه به دست‌آوردن نمرات و درجاتی بالا و برتر در این رشته‌ها - بر هر مسلمانی واجب کفایی است. آنها نمی‌دانند که مسابقه بین آنها و مخالفین و دشمنانشان در این رشته‌ها به اوج خود رسیده است، و هرکس نبته پاک داشته باشد، در طلب این علوم دنیوی و تعمق در آن، در حقیقت در عبادت و جهاد به سر برده است.

نمی‌دانستند، نپرسیدند؟ بدانید که درمان جهل و نادانی، تنها سؤال و پرسش است.

زمانی که می‌بینیم بعضی به خود جرأت می‌دهند و در قضایا و مسائل مهم، بدون اینکه اهلیت و صلاحیتی در این کار داشته باشند، فتوا می‌دهند و حکم صادر می‌کنند، ترس سرایا وجود را فرامی‌گیرد!

تمام علمای قدیم و جدید، با این کار مخالف بوده‌اند، و چه بسا این افراد، گاهی با رفاقت نهاده و دیگران را نادان و جاهل می‌خوانند؛ زیرا خود را با خیال خودشان - مقلد نمی‌شمارند و حق خود می‌دانند که اجهاد کنند؛ البته این درست است که که باب اجتهداد برای همه باز است، اما باید بداند که اجتهداد شرایطی دارد که هیچ یک از آنها، این شرایط را دارا نیستند!

علماء و محققین گذشته، بر بعضی از علمای هم‌عصر خوبیش که در فتوادادن، متهورانه و بدون تأمل و تدبیر کافی، شتاب به خرج می‌دادند، خود و ایراد گرفته و عیج‌جویی نموده‌اند؛ مثلاً گفته‌اند: «یکی از آنها در مسئله‌ای، فتوایی داده است که اگر برای عمرس گفته می‌شد، به خاطر آن، تمام اهل بدر را جمع می‌کرد!.. همچنین گفته شده است: «ترس‌ترین و شجاع‌ترین شما در برابر فتوا، باجرأت‌ترین و شجاع‌ترین شما در برابر آتش است!».

خلفای راشدین - با وجود اینکه خداوند به آنها گشادگی و سعه علم داده بود - هرگاه که با مسائل و مشکلاتی روبه‌رو می‌شند، علماء و فضلای صحابه را جمع کرده و با آنها مشورت می‌کرند، و با نظریه و رأی‌شان راهیابی می‌گشند و راه صواب و بهتر را انتخاب می‌کرند. اصلاً از همین فتوها و آرای دسته‌جمعی بود که «اجماع» در آن عصر شکل گرفت.

حتی بعضی از آنان، از تفاددن خودداری می‌کردند. نه جواب می‌دادند و نه به دیگری می‌سپریدند، بلکه می‌گفتد: «نمی‌دانم!».

«عبدة بن مسلم» گفته است: «من با این عمر، سی و چهار ماه هم صحبت بودم، اما در جواب پیشتر آنچه که از او پرسیده می‌شد، می‌گفت: «نمی‌دانم!».

«ابن أبي لیلی» نیز گفته است: «من، صد و پیش نفر از انصار را دیده و درک نموده‌ام؛ هرگاه مسئله‌ای از یکی پرسیده می‌شد، آن را به دیگری ارجاع می‌داد، و آن نیز به کسی دیگر، تا جایی که به همان نفر اولی برمی‌گشت و بین آنها کسی بیدا نمی‌شد که حدیثی را بازگو کند، یا سؤالی را جواب دهد، مگر اینکه همواره دوست داشت، برادرش پیش قدم شود و آن را به او واگذار نماید».

«عطاء بن سائب» نیز گفته است: «افراد زیادی را دیده‌ام که اگر کسی از آنها درباره چیزی سؤالی می‌کرد، به هنگام پاسخ گفتن، حرف می‌زد در حالی که تمام اندامش می‌لرزید!».

و اگر کمی جلوتر بیاییم و به تابعین برسیم و به آنها نیز نظری افکنیم، سور و فقیه‌ترين آنها، «سعیدین مسیب» را می‌یابیم که هرگز به فتوا نزدیک نمی‌شد و جوابی نمی‌داد، مگر اینکه می‌گفت: «پروردگارا! مرا سالم بدار، و دیگران را نیز از من سالم نگه‌دار!».

از کتاب: نصیحت‌های پدرانه به جوانان

به این جوانان نصیحت می‌کنم که اولاً: به تخصص‌ها احترام بگذارند؛ زیرا هر علمی، اهل مخصوص به خودش را دارد و هر فن و حرفة‌ای، مردان خاص خویش را داراست. پس همانگونه که یک مهندس نمی‌تواند در امور طب و پزشکی، نظر دهد و فتوا صادر کند، و یک پزشک هم مجاز نیست در هر قانونی حکم کند و بلکه بالاتر، یک پزشک متخصص در رشته‌ای، نمی‌تواند - همینطوری - در رشته‌ای دیگر دخالت کند، برای علم شریعت نیز چنین است و شایسته نیست هرکس که بخواهد، برای مردم فتوا صادر کند و دخالت در علم شریعت را بربخود روا بدارد، با این اعدا که اسلام به گروه خاصی منحصر نمی‌شود و بخلاف سایر ادیان، طبقه‌ای به نام «رجال دین» را قبول ندارد و نمی‌شناسند.

آری! این درست است که اسلام طبقه «رجال دین» را هرگز به رسمیت نمی‌شناسد، اما دانشمندان و علمایی را می‌شناسد که در دین تخصص دارند.. همان کسانی که قرآن کریم به آنها چنین اشاره می‌کند:

﴿فَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلٌّ فِرَقَةٌ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لَيَتَفَقَّهُونَ فِي الْأَدِينَ وَلَيَنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ [التوبه: ۱۲۲]

«باید که از هر قوم و قیله‌ای، عده‌ای بروند (و در تحصیل علوم دینی تلاش کنند) تا به تعیمات دینی آشنا و مهارت به هم رسانند، و هنگامی که به سوی قوم و قیله خود برگشته باشد، مددمنان بپردازند و ارشادشان کنند و آنان را (از مخالفت فرمان خدا) بتربسانند تا (خویشتن را از عذاب و عقاب خدا برحدار دارند و از گمراهی و ضلالت) خودداری کنند».

«قرآن» و «سنت» به ما می‌آموزند آنچه را که نمی‌دانیم، از اهل آن، یعنی دانشمندان و علمایی که فرزانه و خبره‌اند، بپرسیم:

﴿فَسَلُوا أَهْلَ الْأَدْدَرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾
«از اهل علم و آگاهی پرسید، اگر چنانچه نمی‌دانید».

﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَئِكَ الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ يَسْتَطِعُونَهُ مِنْهُمْ﴾ [النساء: ۸۳]
«اگر آن را به پیامبر و حکام و اگذار کنند، کسانی آن را خواهند دانست که اهل حل و عقدند و آن را درک و فهم می‌کنند».

﴿فَسَلُّلِيهِ حَبِيرًا﴾ [الفرقان: ۵۹]
«از شخص بسیار آگاه و فرزانه بپرس». **﴿وَلَا يَنْبَغِي مِثْلَ حَبِيرٍ﴾ [فاطر: ۱۴]**
«و هیچ کس مثل (خداوند آگاه و دانا)، تو را باخبر نمی‌سازد». رسول خدا در مورد آن شخصی که سرش زخمی شده بود، و بعضی از مردم به وجوب غسل، با وجود جراحتش فتوا دادند و بعد از غسل جان سپرد، چنین فرمود: «او را کشتن، خدا آنها را بکشد! چرا زمانی که

کرونا را نفرین نکنید!

را بچشند و به ایشان تحریرم، ممنوعیت و محدودیت آزادی را تعریف کرد.

همین کافی است که مردم را به دعا، زاری، درخواست بخشش و ترک گناهان و کارهای ناپسند و دار ساخت.

همین افتخار برایش کافی است که باعث شد زورگویان با ظاهری گداگونه و فرمایه ظاهر شوند.

همین کافی است که گازها و سم‌های کارخانه‌ای را تا پایین ترین حد کاهش داد، زهرهایی که جوزمین را آلوده می‌کرد، جنگل‌های آن را کشته و دریاها و اقیانوس‌های آن را آلوده کرده بود، یخ‌های قطبی آن را ذوب کرده بود، آب و هوای آن را تغییر داده بود، لایه ازون را در آسمان سوارخ کرد و باعث کشته شدن حیوانات اطراف کره زمین شده بود.

همین کافی است که انسان را از پرستش تکنالوژی و فن آوری پیشرفت که به جای خدا پروردگار بشو شده بود- به پرستش خود بازگرداند.

برای او کافی است که مقامات ارشد کشورهای مختلف را مجبور به تجدید نظر در مورد شرایط زندان‌ها و شرایط زندانیان و بازداشت شدگان و اهمیت ضد عفوئی و شاید آزادی زندانیان با ضمانت نامه کرد .. همین کافی است که به رهبران بزرگ در کشورهای شان فشار آورد تا جلسات، هماشی‌ها، تجمع‌ها و دروغ‌های خود را کاهش دهند.

برایش همین افتخار کافی است که مظاہر شرک به خدا را محدود کرد و بعدت‌های مبتنی بر یاری جستن از مخلوقات او و تبرک جستن به آن‌ها را کاهش داد و چنان شد که همگی دست دعا و زاری به سوی او بلند کردند، آن هم بدون این-که به او شریکی بیاورند. فضایی که بشر در حال حاضر در آن زندگی می‌کند، شبیه جو جنگ جهانی اول و شیوه آنفلاترای اسپانیایی است؛ آنگاه که انسان طغیان کرد و گمان کرد که زمین را سوارخ کرده و به کوه‌ها دست یافته است؛ بنابراین لازم بود که تنبیه شود و در حضور آفریدگار جهان با وی برخورد انصباطی شود..

امروز من فهمیدم - در عمل - چگونه عذاب پروردگار و ضعیف ترین سرباز ارتش او می‌تواند برای بشر خیر باشد، نه شر... پس کرونا را نفرین نکنید زیرا بشر بعد از آن هرگز همانند گذشته نخواهد بود.

آری، به کرونا لعنت نفرستید، زیرا این ویا کشند و فاجعه بار بشریت را به جوهر انسانیت و آدمیت او بازگردانید،

او را به سوی آفریدگارش و به سوی اخلاق انسانی اش بازگردانید؛ برای کرونا همین قدر کافی است که به خود ببالد که باعث بستن همه کافه

های خمار، کاباره‌ها، کلوپ‌های تبلیغاتی، رقصاخانه‌ها، انحرافات، قمار، فاحشه خانه‌ها، کلوپ‌های برهنگی و.... در سراسر جهان شد!

همین کافی است که باعث پایین آمدن سودهای ربوی گردید؛

همین کافی است که افتخار کند باری دگر پس از جدایی و فراق طولانی، خانواده‌ها را در خانه‌های شان با هم گردد هم آورد.

همین کافی است که باعث خاتمه یافتن بوشه و کنار در صحنه‌های عمومی میان دو جنس و یا یک جنس واحد شد؛

همین کافی است که باعث شد به سازمان صحي جهان فشار آورد تا بپذیرد که نوشیدن الكل یک فاجعه است و کسانی که تا امروز از آن استفاده نمی‌کردند، هرگز نباید استفاده کنند.

همین کافی است که به کلیه نهادهای مهم بهداشتی فشار آورد تا تصدیق کنند که خوردن هر جانور درنده و پرنده و حشی، علاوه بر نوشیدن خون، خرید و فروش، خوردن و تجارت حیوانات بیمار و خودمرده، بزرگترین مصیبت سلامتی است و بلای جان تمامی کسانی می‌شود که چنین می‌کنند.

برایش همین افتخار کافی است که به بشر آموخت: چگونه عطسه کند، چگونه سرفه کند، چگونه خمیازه بکشد، همانطور که رسول خدا، صلی الله علیه وسلم، ۱۴۴۱ سال پیش به ما آموخت.

همین کافی است که کرونا یک سوم هزینه‌های ارتش را در سرتاسر جهان، به زمینه‌های درمانی منتقل کرد.

همین کافی است که وزارت‌خانه‌ها و بخش‌های صحي عرب را تحت فشار قرار داد تا کشیدن قلیان را منع کرده و کافه‌های آنها را بینندند. همین کافی است که اختلاط بی شرمانه بین جنس‌ها را محدود کرد. همین کافی است که باعث شد برخی از وزرا و روسای بزرگ دولت‌ها طعم او

سیرت اخلاقی رسول گرامی ﷺ با همسایگان

بخش ششم

اخلاق رسول گرامی ﷺ با همسایگان

دین مقدس اسلام پیروان خود را به صلح و صفا وحدت و همیستگی صداقت و داشتن روابط حسنۀ فردی و اجتماعی دعوت و عادت می‌دهد تا هیچ کس با داشتن نیروی ایمان نتواند به حریم همسایگان تجاوز نماید. اما این صفات و خصال عالی در عهد جاھلیت کمنگ شده بود.

جهفرین ابی طالب س زمانی که همراه عده‌ای از اصحاب رسول گرامی ﷺ به سزمین جبهه مهاجرت نموده بود نجاشی در ضمن سوال‌ها از او پرسید: چرا از آینین نیاکان خود دست برداشته و به آینین جدید گرویده‌اید؟ او در پاسخ گفت: ما گروهی نادان و بت پرست بودیم. از مردار احتساب نمی‌کردیم. پیوسته گرد کارهای خلاف و منکر بودیم. همسایه نزد ما از هرگونه احترامی محروم بود. ضعیف، محکوم زورمندان گشته بود. با خویشاوندان خویش به جنگ برخاسته بودیم. روزگاری به این منوال بولیم تا این که یک نفر از میان ما، که سابقه درخشانی در پاکی و درستی داشت، برخاست و به فرمان خداوند، ما را به توحید فرا خواند و دستور داد در امانت کوشیده، از تاپاکی‌ها اجتناب ورزیم و با خویشاوندان و همسایگان خوش رفتاری کنیم. [صحیح السیرة النبویه از علامه آلبانی ۱۷۴/۱]

توجه به موضوع همسایه در مصاحبه‌ای مهم با پادشاهی غیر مسلمان از سوی سفیر رسول اکرم ﷺ قابل توجه است. زیرا جعفر در تشریح اوضاع جاھلیت و برنامه‌های اصلاحی پیامبر گرامی، باید به نکات مهم اشاره می‌کرد و چون وقت تشریح تمامی مباحث نبود، باید نکات زیده و موضوعات مهم‌تری را مطرح می‌نمود؛ که موضوع همسایه در دستور کارش قرار گرفت.

وچه نیکوست همسایگی رسول الله ﷺ، همسایه نزد رسول ﷺ، همسایه نزد رسول ﷺ از جایگاه والایی پرخوردار بود؛ لذا حق همسایه را چنان به تصویر می‌کشد که گویا شریک زندگی انسان است، رسول گرامی در این مورد با صراحة می‌فرماید: «جبریل! آنقدر زیاد در حق همسایه به من سفارش کرد که گمان کردم مزودی حق ارت بدن همسایه را نیز اعلان نماید». [اتفاق علیه]

بلی حقوق همسایه در آئین اسلام بسیار زیاد است. و مراعات همه آن چیزهایی که نسبت به برادران ایمانی سفارش شده نسبت به همسایه باشد دیگر توصیه شده است.

پیامبر گرامی ﷺ در مورد همسایه به ابوذر س توصیه کرد و فرمود: «ای ابوذر! هرگاه شوربایی تهیی کردی، آیش را زیاد کن و به همسایگان تووجه داشته باش». [صحیح مسلم ۲۲۵]

در حقیقت، انسان باید از دایره احسان به همسایه نگاه کند نه از دریچه حقوق اجتماعی و قوانین مدنی و مانند آن. پس مراعات حقوق یا عدم اذیت و آزار به معنای خوش همسایگی نیست، بلکه همسایه خوب کسی است که در برابر آزار و اذیت همسایه، به مقابله به مثل اقدام نکند بلکه از سر احسان و ایشار نسبت به اذیت‌های او چشم پوشی کرده و درگزند و صیر نماید.

رسول گرامی ﷺ شرسانی و آزار همسایه را عامل دشمنی و دوری از خدا می‌داند و کسانی را که همسایه آزار هستند دوزخی می‌شمارد و می‌فرماید: «وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ» قیل: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الَّذِي لَا يَأْمُنُ جَاهَرًا بِوَاقْعَهُ» [اتفاق علیه] «بِهِ اللَّهِ قَسْمٌ أَيْمَانٌ نَدَارَدْ بِهِ اللَّهِ قَسْمٌ أَيْمَانٌ نَدَارَدْ بِهِ اللَّهِ قَسْمٌ أَيْمَانٌ نَدَارَدْ بِهِ اللَّهِ قَسْمٌ كَسَى اَيْ رَسُولَ اللَّهِ؟ فَرَمَدَ: كَسَى كَهْ همسایه اش از بدی و شرات او در امان نباشد».

PILLAR OF IMAN (1): BELIEF IN ALLAH

Generally, any feeling that can move one's emotions and shape or direct his attitudes is regarded as faith or belief. Linguistically, it also means believing in that which is beyond one's perception (Ghayb). Scholars have defined iman as "**to believe with one's heart, to confess with one's tongue and to demonstrate in one's physical actions.**"

Iman comprises of 6 pillars that every Muslim has to **believe in, accept wholeheartedly, and be fully convinced with**. Rejecting even one of these renders one's faith null and void. Consequently, these pillars are considered the fundamentals of the Authentic Islamic Aqeedah.

These six pillars as referred to in the Qur'an (Baqarah:185) and many prophetic traditions (ie – Hadith of Jibreel) are, to believe in:

1. **Allah (şubhānahū wa ta'ālā);**
2. His Angels;
3. His Messengers;
4. His Books;
5. The Last Day (Day of Resurrection and Judgement); and
6. Fate and Destiny; whether it seems good or bad.

To believe in Allah consists of: believing in His existence, and singling Him out in regards to His Lordship, divinity and His names and attributes. Fulfilment of this first pillar requires the realisation of the declaration 'La Illaha Illalah' which is not just any mere verbal profession. It carries **conditions and implications** when one utters it:

7 CONDITIONS

1) Islam consists firstly of **knowledge** and then putting that knowledge into practice. No man becomes truly a Muslim without knowing the meaning of Islam and the Kalimah- one becomes a Muslim not by birth but by knowledge of it. One should know the meaning of the shaahadah and this includes negating what it negates and affirming what it affirms – that there is no

object or deity worthy of worship (negation), other than Allah (affirmation)

2) One should have absolute **certainty and conviction** of the truth and meaning of the Kalimah and Islam without any doubt. How can one claim to be a true Muslim if he doesn't believe with all his heart what he is saying? As mentioned in last week's broadcast, the first 2 conditions of the Kalimah, are: **knowledge** (knowing the true meaning of the kalimah), and **certainty** (not harbouring any doubts).

3) Thirdly, knowledge and certainty must be followed by absolute **acceptance** of the Kalimah's implications (With the heart and tongue). One must wholeheartedly believe and accept in all that is stated in the Kalimah. (Even Shaytan knows ﷺ but he rejected it instead of accepting it.)

4) The fourth condition is **Submission**, which is the physical implementation of ﷺ in our deeds. The Kalimah must be **reflected in our hearts, tongues and actions**. It is one of the meanings of Islam, "Total submission to the will and commands of Allah SWT." The whole **distinction between believers and disbelievers** is based around this kalimah. However, without truly understanding its meaning and fulfilling its conditions in every aspect of our lives, we cannot consider ourselves to be true believers.

5) The fifth condition is **Truthfulness** (Sidq) which is to declare the Kalimah truthfully from one's heart and to **make one's speech** in accordance with what is in the **heart**. (The opposite being dishonesty and hypocrisy).

6) Sixth is **IKHLĀS** (Sincerity/Purity) which is the **purification** of one's **speech and action** from all the stains of **shirk**. Here, it means that when we declare the Kalimah, we must do so solely for the sake of Allah (not for the sake of parents, family or for any other worldly benefits). Islam is **not a race or family in which membership is automatically passed down from father to son. The word 'Muslim' is not a title one inherits from his forefathers. Rather, one attains it by fulfilling the conditions of the Kalimah.**

7) The 7th and final condition is having **Love** for the Kalimah, its implications, and loving those who act upon it. Loving **Allah** is to submit to what he

loves, even if it opposes our desires and detesting that which He has prohibited even if our desires are inclined to it. Another way of fulfilling this condition is to love our **beloved prophet SAWs**, by following his example and beautifying ourselves with his sublime mannerisms and characteristics. *The Prophet SAWs said: 'There are three characteristics, whoever has them finds the sweetness of imān: that Allaah and His Messenger are more beloved to him than other than them; that when he loves a person he loves him only for Allaah's sake and that he hates to return to disbelief after Allaah has saved him from it just as he hates to be thrown into the Hell-Fire'. (Bukhāri)*

Love can be brought about when you **fulfil the rights** of other muslims upon you and also **go beyond** by meeting their needs and requirements. This is how the true spirit of **brotherhood** (Ukhuwwah) can be established which leads to a social cohesion and cooperation among brothers and sisters of faith. The Messenger of Allah Said:

"There are six rights of a Muslim upon a Muslim: When you meet him, greet him; when he invites you, respond to him; when he seeks counsel, give him advice; when he sneezes and praises Allah, say to him: 'May Allah have mercy on you (Yarhamuk-Allah)'; when he is sick, visit him; and when he dies, follow his funeral".
حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتُّ أَيْدِيَةٍ فَإِذَا دَعَكَ فَأُجِيبْهُ، وَإِذَا إِسْتَشْرِخَكَ فَأَنْصَحْهُ، وَإِذَا عَظَسَ فَحَمِدْ اللَّهَ فَسَمِّهْ، وَإِذَا مَرِضَ قَعَدْهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبَعْهُ

To conclude

Unfortunately, many Muslims today simply profess belief but **fail to carry out the obligations it imposes**. They do not observe what Allah has commanded and do not avoid what He has prohibited. While failing to discharge fundamental obligations such as: The Five Daily Prayers, giving Zakat, observing Ramadan, avoiding indecency, they delude themselves into thinking that a mere verbal profession of faith in Allah will qualify them for a life of eternal bliss in Jannah.

YOUNG PERSON'S ARTICLE: Trustworthiness

"If I tell you that an army of horsemen are coming up the other side of this mountain, will you believe me?" the prophet (sa) asked. They said: "We have never heard you telling a lie." (Bukhari)

From this Hadith I have learnt that Prophet Mohamed (sa) has never told a lie and we as Muslims should follow in his footsteps. Even before prophethood, he was doing a business, engaging with people , travelling with his uncles. Even before Allah made him prophet the people of Makkah called the prophet Al - Sadiq and Al - Ameen. People don't judge islam by the Quran, they judge it by the behaviour of us Muslims. If we do not show them that all Muslims are trustworthy and honest then they will have no faith in Islam. Trustworthiness is therefore one of the most important qualities in life.

It is the quality on which all relationships are built whether this could be your family or your friends. Once the trust is broken it will take a long time for them to regain their trust in you. Also, we are designed to be in relationships with others, so we should learn to trust them, make them trust us

and refrain from lying.

Trustworthy people respect themselves and others too. They believe that respect is to be given to every human being - they don't resort to intimidation or humiliation tactics to show disrespect to others. Trustworthy people possess good manners and strong values.

Trust is a heavy burden that even the sun, moon and sky cannot hold because they know that the punishment of breaking it will be severe. If we lie and do not speak the truth, we will be answerable to Allah, who has commanded us in the Qur'an:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقْوُا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾

Shared via AyahOh you who have believed, fear Allah and be with those who are true [At-Taubah: 119].

Written By Amna Jawahir, 11yrs old, Doha English speaking school

Our Non-Muslim Relatives: Their Rights Upon us

When I reverted to Islam over 10 years ago, I received mixed reactions from my friends and family. While attending my first family gathering wearing Hijab, I was eyed very curiously at first, but with time they have come to accept my choice. Now, no one even seems to notice much except for the occasional complement on my choice of scarf. Most of my relatives accepted my new faith kindly with respect and made efforts to accommodate me, and my family. When holidays rolled around, my relatives would sometimes find it difficult to purchase gifts for other children in the family while "leaving mine out." When I patiently explained why it was important to me that they respect my decision, they did just that. There were a couple of times where my new faith was "challenged" (luring intense discussions about religion, or world events, but we have all learned to respect one another's choices and continue to love and support one another as a family. In many ways, Islam helped me improve my family relationships since I began taking seriously the instruction to maintain family ties. Alhamdu Lillaah (praise be to Allah), it has been a pretty easy transition.

Establishing boundaries

Even the most pleasant visit with non-family members can present challenges and tests. Some things are easy to navigate, like avoiding alcohol or dishes with non-halal meat at a family event. Others are more difficult. One area that can be challenging is family gossip. Many relatives delight in sharing family secrets when they come together. It can be difficult to resist the urge to listen, participate and comment about the juicy details of another's life, but this is considered backbiting, and participating in it, is likewise forbidden and should be avoided.

Spreading malicious gossip about others is condemned in the Quran; Allah Says (what means): {... And do not spy or backbite each other. Would one of you like to eat the flesh of his brother when dead? You would detest it. And fear Allah; indeed, Allah is Accepting of repentance and Merciful.} [Qu-

ran 49:12] If you are part of a family whose favorite pastime is dishing on one another, you may have to get creative when attempting to avoid this kind of activity. When you notice that the conversation is taking a turn to gossip, try gently steering the conversation to another topic instead.

Another challenge specific to women is the issue of Hijab. Some non-Muslim family members do not understand the purpose of Hijab and may try to discourage a Muslim relative from wearing it. Some Muslim women recall being pressured to remove their scarves when running simple errands, or while attending a large event with family and friends because it was considered "embarrassing". This could be a real conundrum for a revert who has her own struggle with the issue of wearing Hijab. This could be an opportunity to educate your family about the benefits of Hijab. Enlighten them to the fact that covering has been an integral part of maintaining modesty in other religions as well –including Christianity and Judaism. Ultimately, we seek to please Allah and have to make decisions that complement that goal.

Balancing religious obligations and family

Muslims can maintain their identity and religious obligations while keeping family ties by being patient, compassionate and kind to non-Muslim relatives even when they are critical, or negative:

Remain humble. Don't treat others as if you are superior to them. Be polite. Accept invitations from family that are within religious principles. This is an opportunity to strengthen family ties. Refuse to be a part of bad behavior, or create dissention.

Be cheerful and pleasant to everyone. We all prefer the company of someone pleasant and happy. A positive attitude is infectious. The Prophet sallallaahu `alayhi wa sallam (may Allah exalt his mention) was known for being cheerful, smiling pleasantly to everyone. Anyone who spent time with him felt as though he liked him or her best. Our families deserve to know that feeling. **By Kimberly Ben**

فعالیتها و خدمات ما

درین ماه

Muslim Revert Helped 1000 People to Convert to Islam in Belgium

By Bruce Paterson

Before we jump to the story let us have a piece of advice from the great Muslim Caliph and Companion of Holy Prophet (Peace be upon him), Umar ibn Khattab (May Allah be pleased with him)

Invite people without speaking with them let alone forcing them and alluring them.

Our sister from Belgium not only converted to Islam while she was a teenager but also helped around 1000 people to understand and convert to Islam.

She did all this without a single help from anybody else and why would she need help when she can inspire people just by preaching and following the religion of Allah.

Her name is Veronique Cools and she reverted to Islam when she was a teenager 13 years ago. She is 31 years old now and during past years she helped people to embrace Islam.

As Islam is a minority but significant religion in

Belgium, Cools got attracted towards it easily. She was influenced by the behaviors of her Muslim friends at school.

Veronique was intrigued and fascinated by the religion so she started doing her research about Islam and Muslims. She sought help through religious classes by Turkish scholars in Belgium. In a matter of time, Veronique got convinced that Islam is a true religion and she can reach God through it. She embraced Islam.

But, in the beginning it was not easy for her. The Belgian population had negative views about Islam in their minds and this was perpetrated by media agencies.

Now come towards Islam, the second largest religion of the world and also the fastest growing religion of the planet. Does Islam have anything like missionary group on a global scale – the answer is no.

She had to face the anger of her family who weren't ready to accept her conversion to Islam. But soon after through her hard work and determination and most importantly with the help of Allah, she not only convinced her family but also made them accept it.

She portrayed the true pictures of Islam and broke down all their prejudices that they had against it.

She with the help of her family members managed to convert the ground floor of her house into an Islamic Center for Belgian Muslims seeking to learn more about Islam.

She opened the Islamic Center for Non-Muslims and invited them to visit it anytime they wish to. Gradually, the non-Muslim Belgians started visiting it and learning new things about Islam which were contrary to what they learnt through media.

They enjoyed exploring the true religion as Allah wished them for. Soon peoples' prejudices against Islam washed away. She says that becoming a Muslim in modern day Europe isn't easy at all but being Muslim at the time of Prophet wasn't easy too.

She blames lack of knowledge or incorrect knowledge as the reason behind prejudices against Islam. But according to her, Muslims should always work hard to break their stereotypes by patience, hard work and determination and showing true picture of Islam. In 2014, through her Islamic center and organisation she managed to help 1000 Belgian people convert to Islam. She achieved this remarkable milestone in just 8 years after her conversion.

Most of the people who converted to Islam were Belgian women. She believes that it is the wrong and negative portrayal of Islam and Muslims by media after 9/11 made fear, chaos, hatred and misconceptions about Islam in the mind of Belgian civilians and other Non-Muslims of the west.

بخاطر همکاری و کمک رسانی به خانواده های فقیر و بی پساعتیت که از حالات کرونایی متاثر شده اند، در این مقطع دشوار زندگی، جمعی از افغان های داخل و خارج کشور انگلستان که در حدود ۳۰ سازمان خیریه ثبت و راجستر شده (که جیات فوندیشن یکی از پیشنازترین این اتحاد است) تحت نام (ACERA) (برنامه اضطراری تحت نام کوید ۱۹ افغانستان) با هم یکجا راه اندازی نموده اند تا برای هزار ها فامیل مستحق و متضرر واپرس کرونا کمک های مالی راجع آوری نموده به مؤسسه خیریه احساس در افغانستان ارسال نمایند تا بسته های غذایی را تهیه و تنظیم نموده با همکاری چندین نهاد دیگر با یک برنامه مشترک، با پلان واضح و شفافیت کامل در تمام ولایات یا اکثریت ولایات و ولسوالی های افغانستان توزیع نمایند و این شفافیت بیانگر ارزش های سازمانی است که نهاد های خیریه انجام می دهند.

قابل یاد آوری است که اکنون این اتحاد در ولایت کابل و ولایت کاپیسا برای دوصد فامیل موادغذایی توزیع نمود و این سلسه توزیع در سایر ولایت ادامه دارد

Afghanistan Covid-19 Emergency Response Appeal
د افغان پیشوای سوسیو اتحاد
انحصار سرتاسری نهادهای افغان

صرافی شیرزی

Sherzi Exchange

Transfer your money worldwide within 24 hours at very competitive rate.

انتقال مصوب پول شما با پیشین نزد روز ب تمام شیرزا و لایات
افغانستان، پاکستان، چین و سایر نقاط جهان در کمتر از ۲۴ ساعت.

دشتر گردش

525 High Road Wembley Central
London, HA9 2DH
02088513721 02088513721

فناشیک طار
6 Station Parade, Northolt Road,
Harrow, HA2 8HB
0203 8622 936 07943800059

فناشیک طار
Malak Plaza, 2nd Floor, Slade Lane
Manchester, M13 QOE
01612485560 07449297671

www.sherziexchange.co.uk info@sherziexchange.co.uk [Sherzi Exchange](https://facebook.com/SherziExchange)

For online transfer you can use our mobile app or the link below:

برای حواله های آنلاین از آپلیکیشن موبایل و یا لینک ذیل:

استفاده نمایید:

لینک آنلاین آشناز و پیش است.

Mobile App
Sherzi Exchange

Google Play
Android

App Store
IOS

Link
sherzi-pay.co.uk

قابل یاد آوری است که استفاده از آپلیکیشن موبایل سبب به
لینک آنلاین آشناز و پیش است.

[@](mailto:media@hayatfoundation.org.uk)

hayatfoundationuk

+44 7588 811824 - +44 7508 848893

www.hayatfoundation.org.uk

